

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Головною метою діяльності кожного сільськогосподарського підприємства є отримання максимального прибутку, основним джерелом якого є виробництво конкурентоспроможної продукції. В умовах кризи в Україні вітчизняні підприємства свою діяльність спрямовують на забезпечення зростання прибутку, за рахунок якого відбувається формування ресурсів, здійснюється матеріальне стимулювання працівників та проводиться фінансування заходів. Надзвичайна важливість прибутку для розвитку підприємства вимагає формування дієвого механізму управління ним.

Прибуток сприяє стабільному розвитку аграрних підприємств, забезпечує зацікавленість трудового колективу в зростанні продуктивності праці, збільшенні об'ємів і ефективному веденні виробництва.

На даному етапі розвитку аграрного виробництва більшість сільськогосподарських підприємств є збитковими і низькорентабельними. Тому для них особливо важливим є визначення схеми розподілу прибутку[2].

Щодо питань формування та розподілу прибутку існує ряд невирішених теоретико-методологічних проблем. До таких проблем слід віднести:

1) відсутність цілісної та комплексної системи операцій з формування, розподілу та використання прибутку, як об'єкта, який набуває особливого значення в умовах поширення глобалізацій цих процесів, розвитку інформаційного суспільства та активного формування економіки знань на макрорівні, переорієнтації в меті діяльності господарюючих суб'єктів та зростання ролі прибутку як джерела фінансування розвитку підприємства та інвестиційного ресурсу на мікрорівні;

2) недостатня розробленість організаційно-методичних засад контролю (в частині внутрішнього та зовнішнього контролю) та економічного аналізу як його методу, що спрямований на встановлення законності та доцільності операцій з розподілу та використання прибутку підприємства та не пов'язаний з фіскальною направленістю дій контролюючих органів та сприяє крім виявлення деструктивних явищ в діяльності пошуку резервів підвищення її ефективності.

Отже, управління формуванням прибутку є складовою системою загального управління прибутком, що, окрім цього, включає і управління його розподілом. Дана система виконує наступні завдання:

- збільшення розміру прибутку в цілому за рахунок збільшення прибутку від основної та інших видів діяльності;
- зниження витрат прибутку в процесі його формування; - забезпечення стабільності в одержанні прибутку;
- розподіл одержання прибутку в часі. Зміст управління формуванням прибутку полягає в наступних заходах:
 - аналіз складу та структури прибутку підприємства;
 - аналіз тенденцій зміни обсягу й структури прибутку;
 - факторний аналіз прибутку;
 - прогнозування одержання прибутку і визначення резервів росту;
 - установа оперативного контролю за формуванням прибутку [1].

Особливістю одержання прибутку в сільськогосподарських підприємствах виступає сезонність здійснення витрат та надходження доходів, що зумовлено сезонністю аграрного виробництва. Цей факт ускладнює оперативний контроль фінансових результатів. Тож в період виробничого циклу сільськогосподарського підприємства здійснюються затрати та формується додана вартість, яка реалізує себе у формі прибутку лише після завершення циклу при реалізації товару.

Також серед проблемних аспектів управління прибутком сільськогосподарських підприємств є:

- виділення недостатніх розмірів земельних наділів з боку органів влади для ведення ефективного господарювання;
- відсутність проектів землеустрою, щодо еколого-економічного обґрунтування сівозмін та впорядкування угідь;
- нерегульованість ринку збуту продукції аграрного сектора;

- значна заборгованість перед банками;
- брак коштів для поновлення основних фондів, необхідної техніки для механізації виробничого процесу і т. п.;
- високі ціни на закупівлі насіння, мінеральних добрив, засобів догляду за рослинами;
- дисбаланс у паритеті цін на промислову і сільськогосподарську продукцію, продукцію рослинництва і тваринництва;
- несвоєчасні розрахунки заготівельних організацій;
- висока залежність урожаю та прибутку від погодних умов, які часто є несприятливими [3].

Все це є негативними аспектами діяльності сільськогосподарських підприємств, які потребують якнайшвидшого вирішення задля підвищення ефективності функціонування господарств, підвищення економіки країни в цілому, матеріальному достатку сільського населення, адже переважна більшість селян тільки й виживаються на продукції рослинництва й тваринництва. Якщо дані проблеми не вирішити в найближчі терміни, українське сільське господарство може ще більше занепасти, що відобразиться на рівні життя усього населення України та й економіки в цілому. При цьому важливу роль відіграє державна підтримка сільськогосподарських виробників шляхом встановлення цін на сільськогосподарську продукцію та зменшення податкового тиску.

Список літератури:

1. Бланк И.А. Управление прибылью / И.А. Бланк. – К.: Ника-Центр, 1998. – 544с.
2. Білик М.Д. Методичні підходи до управління прибутком підприємства / М. Д. Білик // Формування ринкових відносин в Україні. – 2010. – № 11. – С. 42–45.
3. Пецкович М.Д. Методи контролювання діяльності підприємства / М.Д.Пецкович // Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі: проблеми теорії та практики. – 2011. – №1(13). – С.100-108.